

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/151/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112231440
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7112231440.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci starostlivosti súdu o maloletého M. N. nar. XX.XX.P. zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach dieťaťa rodičov B. N. nar. XX.XX.P. bývajúcej v N.Š. I. G. U.. Č.. XX právne zastúpenej JUDr. Jarmilou Dudekovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na Nerudovej ul. č. 14 a V. N. nar. XX.XX.P. bývajúceho v N. I. U.. M. Č.. X právne zastúpeného JUDr. Vincentom Lechmanom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na Popradskej ul. č. 80 v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 22P 189/2012-39 zo dňa 20.02.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh otca na prerušenie konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22P 189/2012.

V odôvodnení uviedol, že matka sa návrhom zo dňa 03.12.2012 domáhala, aby súd zveril maloletého do jej osobnej starostlivosti a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 200 Eur mesačne. Podaním zo dňa 15.01.2013 otec navrhol prerušiť konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností až do právoplatného skončenia konania o zapretie otcovstva vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 36C 17/2013.

Následne súd citoval ust. § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, § 75 ods. 2, § 79 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine) a návrh otca na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný, pretože konanie o zapretie otcovstva nemá vplyv na konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Maloleté dieťa nemôže až do skončenia konania o zapretí otcovstva ostať bez opatery a výživného. Poukázal na to, že otec sám dobrovoľne uznal otcovstvo k maloletému, pričom z jeho podania zo dňa 31.12.2012 vyplýva, že o nízkej pravdepodobnosti splodiť dieťa vedel už od roku 2008. Ak sa v konaní o zapretie otcovstva preukáže, že nie je otcom mal. M. je oprávnený uplatniť si pohľadávku podľa ust. § 79 ods. 1 Zákona o rodine.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu otec odvolanie. Namietal, že napadnuté uznesenie nie je dostatočne odôvodnené, súd vec neprávne právne posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že konanie navrhol prerušiť podľa ust. § 109 ods.1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku, avšak súd bez náležitého odôvodnenia aplikoval ust. § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, preto je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné. Namietal, že prerušením konania nebude výživa maloletého nijakým spôsobom ohrozená, pretože dňa 06.12.2012 bolo nariadené predbežné opatrenie (č.k. 22P 189/2012-6), ktorým súd určil otcovi povinnosť

prispievať na výživu maloletého sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne k rukám matky vždy do 15 - teho dňa vopred až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Uvedenú vyživovaciu povinnosť si otec riadne plní, preto nemožno tvrdiť, že maloleté dieťa ostane bez výživy. Maloletý je v súčasnosti v starostlivosti matky, preto tu nie je ani hrozba, že maloletý ostane bez opatery. Tvrdenie súdu, že otec si v prípade úspešného zapretia otcovstva môže uplatniť pohľadávku podľa ust. § 79 ods. 1 Zákona o rodine je len formálnym dôvodom. Zastával názor, že v danom prípade je dôvodná aplikácia ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p.. Poukázal na ust. § 135 O.s.p. a uviedol, že súd je povinný prerušiť konanie až do rozhodnutia súdu o zapretí otcovstva, pretože uvedená otázka nepatrí medzi predbežné otázky, ktoré môže súd vyriešiť sám, ale je o nej nutné rozhodnúť v samostatnom konaní. Ak existuje pochybnosť o tom, kto je rodičom mal. dieťaťa, vzniká prekážka pre rozhodnutie súdu o právach a povinnostiach osôb, ktoré môžu byť len domnelými rodičmi. Ďalej uviedol, že pokračovanie v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností by bolo neúčelné a bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností vedené pod sp. zn. 22P 189/2012 prerušiť podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku až do právoplatného skončenia konania o zapretí otcovstva vedeného pod sp. zn. 36C 171/2013.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Matka sa k odvolaniu otca nevyjadřila.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie podľa ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že v danom prípade nebol na prerušenie konania zákonný dôvod. Ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. upravuje fakultatívne prerušenie konania, podľa ktorého, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia môže konanie prerušiť, ak prebieha iné konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Konanie o zapretie otcovstva nie je vo vzťahu ku konaniu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu prekážkou, ktorá by bránila riadnemu pokračovaniu v tomto konaní, pretože otcovstvo k maloletému dieťaťu určené je, a preto je povinnosťou súdu aj bez návrhu upraviť výkon rodičovských práv a povinností, prípadne zmeniť výkon rodičovských práv a povinností upravených predchádzajúcim rozhodnutím súdu tak, ako to vyplýva z ustanovení Zákona o rodine, napríklad § 36 ods. 1, § 26, § 65, § 78 ods. 1, ale aj z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, napríklad § 178 ods. 1, § 81 ods. 1, § 153 ods. 2, § 102 ods. 1, 2. Prípadné prerušenie konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno pripustiť len celkom výnimočne, a to len po nevyhnutný čas v prípade, ak v inom konaní prebieha napríklad znalecké dokazovanie, ktorého výsledky môžu mať vplyv na rozhodnutie o výchove maloletého dieťaťa,

alebo výživnom rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania, napríklad môže ísť o súbežné konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu a na čas po rozvode, pokiaľ v jednom konaní už bolo nariadené znalecké dokazovanie a z hľadiska hospodárnosti by nebolo vhodné, aby sa znalecké dokazovanie na posúdenie rovnakej odbornej otázky nariaďovalo aj v druhom súbežnom konaní. Prípadné revidovanie otcovstva v konaní o zapretie otcovstva nie je predbežnou otázkou, ktorú je potrebné riešiť v rámci konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, pretože až do právoplatného rozhodnutia, ktorým bolo otcovstvo doposiaľ určeného otca zapreté, vykonávajú obidvaja rodičia svoje rodičovské práva a povinnosti priznané im Zákonom o rodine a v prípade, ak sa o nich nedohodnú, musí súd o výkone ich rodičovských práv a povinností konať a rozhodnúť. Až po právoplatnom rozhodnutí súdu o zapretí otcovstva zaniká účinnosť rozhodnutí o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k dieťaťu a Zákon o rodine zároveň rieši aj situáciu vrátenia výživného podľa ust. § 79 ods. 1. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.